

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus III. De clausulis, & effectu Libelli con ventionalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](#)

est, si fiat per detractionem? loquendo de superflorum, ac impertinentium detractione communis tenet, fieri posse etiam post litis contestationem; sicut etiam si detractione fit, quod Reus exinde minus gravetur, aut ab eo minus petatur; modò nihil detrahatur de substantialibus, vel illis, quæ dispositivæ in favorem Rei posita sunt in Libello, arg. L. 9. C. de liberali causa, ubi Actori, qui Reum ex ancilla natum dixit, sed simul Dominum, quod solùm Liberis dabatur, compellavit, non est permisum, ut detraheret vocem Domini; & diceretur agere contra seruum.

ARTICULUS III.

De clausulis, & effectu Libelli conventionalis.

^{503.} Cum dixerimus n. 469. Libello quandoque addi quasdam clausulas, quæ dicuntur *salutares*, ut notat Gonzalez in c. 1. b. t. num. 7; seu, quod idem est, *salvantes*, quasi purgantes omnia vitia Libelli, notandum. 1. Eiusmodi clausulas sola consuetudine introductas esse, nec aliud obtinere, quam ut Judex, per tales clausulas requisitus, possit ex officio supplerè vitia Libelli, ceteròquin Actori obfutura, propterea, quod in expensas partì condemnari possit, si quæ ab ea factæ sint. Not. 2. hæc clausulas, quas subiungentis hoc articulo, vim suam habere solum in Libellis judicariis, non autem extraordinariis, & supplicibus; quibus positis:

^{504.} Prima clausula, quæ in fine Libelli communiter apponi solet, est: *super quibus omnibus, & eorum singulis, peto mihi ius, & justitiam ministrari.* De hujus effectu non eodem modo loquuntur Authors, ut videri potest apud Haunold. tom. 5. tr. num. 175. Nam Maranta vult, quod solvet omnem ineptitudinem Libelli; alii, quod vi ejus omnis actio, & remedium, resultans ex narratis, censeatur deductum in judicium; salvetque sententiam Libello difformem, conformem tamen intentioni Actoris, licet non satis expressæ; & Actorem liberet ab expensis, ob ineptitudinem Libelli; quæ tamen ne-

gant plures apud Scacciam: Unde cum non fundetur in jure scripto, sed solâ consuetudine, secundum quod hæc in cuiusque Regionis Tribunâlibus recepta est, definiti debet.

Altera clausula (*omni meliori modo*) 505.

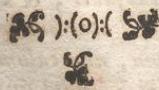
Judicem obligat ad interpretationem Libelli, prout Actori est utilius, ut diximus numer. 475. Tertia est, cum Actor dicit, *quod se non adstringat, &c.* nimurum qualitatibus adventitiis, ac extrinsecis probandis, si quæ fortassis Libello non necessariae, ac redundantes insertæ forent. Quarta est, *protestatio de expensis*; nam per eam Libello apposita censetur interpellatus Judex, ut victum condemnet in expensas, esto alias non teneretur. Quinta, cum offerens Libellum protestatur, se non offerre in vim Libelli, sed qualis petitionis; hanc tamen esse inanem censet Scaccia apud Haunoldum cit. *nisi si, & quatenus opus sit, vel à jure requiratur;* quamvis iste existimet, habere vim inducendi processum Summarium, si alias eum causa admittat. Sexta denique est, *salvo jure; emendandi; quæ tamē plus non operatur; quād emendandi facultatem concessam jure communi; sic de clausulis allatis Haunoldus cit.*

Quantum pertinet ad alteram tituli in 506.

hoc articulo partem, de effectu Libelli, præmittendum, quandoque fieri, quod petatur *editio Libelli*, vel instrumentorum; pro quo not. per *editionem Libelli* juridicè intelligi exhibitionem Libelli, statim iussu Judicis implorato ejus officio, qui tales sibi exhibitionem fieri postulat; quam Judex concedere debet, si petentis interfit, præstito tamen juramento calumniæ, quod non faciat hujus causâ; per L. 9. §. 3. ff. de edendo. ibi: *Cæterum omnibus postulantibus, & jurantibus, non calumnia causâ petere rationes, que ad se pertineant, edijubet; & clarius L. 6. §. 2. cod. ibi: exigitur autem ab Adversario jusjurandum, non calumnia causâ postulare edi sibi;* quod quidem procedit de jure scripto; nam de consuetudine quandoque sufficit generale juramentum calumniæ, quod alias lite contestata præstatur ad totam causam; quæ porro causæ sufficiunt.

sufficient, ut hæc editio peti, & concedi debeat, dicemus in seqq. quibus positis:

507. De effectu Libelli agitur in Authent. *Qui semel. C. quomodo, & quando, quæ desumpta est ex Novella 112. c. 3. & sic habet: qui semel actionem proponit, sive conventione judiciatiâ, sive precibus Principi oblati, judicique insinuat, & per eum adversario cognitis: necesse habet usque ad finem litem exercere; Qui, si causam persequi differat, reo postulante, tribus editis citetur per intervalla tringinta dierum, quia vox præconia paucis innotescit. Quæ citatio & per PrincipeM delegatis permititur, quod locum habet, & si lis cæpta non sit. Quod si vocatus litem detrectet: ei aliud anni spatiuM indulgetur, intra quod, si cessat, iudex auditis allegationibus præsentis, & perquisita veritate, pronuntiet. Sed nec intra annum veniens auditur, nisi prius Reo litis expensas, quas sustinuerit, inferrat. His quoque præstitis, si interru-
pro duntaxat anno denovo litem deserit, post trium edictorum, & anni unius spati observationem, ab omni cadat actio-
ne. Nam ex hoc textu sequitur. 1. quod Actor, post Libellum, per Judicem por-
rectum Reo, cogatur litem prosequi, &
ad finem deducere, si Rei intersit (puta,
si expensas fecit) litem cœptam perfici;
Si vero ejus non intersit, Actorem, etiam
post contestatam litem, posse hanc defe-
rere, ut colligitur ex L. postquam. 4. C. de
pactis, ibi: postquam liti de prædio mota
renuntiasti, causam finitam instaurari
posse nulla ratio permittit. Deinde quod,
si Actor, cœptâ lite, ut dictum est, se ab-
sentet, ita, ut personaliter conveniri ne-
queat, per tria edita citari, & in contu-
macia constitui possit, prout dicitur
in cit. Authent. qui semel,
in fin.*

ARTICULUS. IV.

De Libello Supplici.

Cum in jure nostro, de quo agimus; frequens omnino in materia dispensationum per Libellos supplices fieri debet at recursus ad Summum Pontificem, prout in causis matrimonialibus multis exposuimus l. 4. decret. præsertim q. ult. p. 2. de dispensationibus: & liberæ Apostolicæ non expediantur sine supplicatione, necesse est, Libellos ejusmodi ritè formatos esse. Pro his igitur pauca quædam annotanda duximus; & 1. in supplicatione pro gratia dispensationis in Bigamia, not. Nomen, & Cognomen Oratoris necessariò exprimi debere in supplicatione, nec posse illa quacunquè de causa in albo relinqui, seu mutari; alias enim supplicatio non recipere: sicut etiam servatur in oblatione libelli, text. in c. 1. de libell. obl. & in L. 1. ff. de eden. & debere ponи extensè, tam in supplicatione, quam in literis Apostolicis, per Imol. in c. cum accessissent, & ibidem Felinus. vers. *hodie, de confit.* neque ea debere mutari; unde etiam si erretur, ut nomen pro nomine ponatur, rescriptum omnino vitiatur, quod satis docet gloss. in c. significante, V. non de Remensi, & Abb. ibi: numer. 1. de rescript. cùm nomina ipsa adinventa sint, ut homo ab homine discernatur, text. in L. ad cognoscendos, C. de ingen. manumiss. Menoch. conf. 173. num. 5.

Not. 2. de stylo exprimendum esse; quod Orator sit *Laicus*, si talis est, c. Si quis deinceps. 17. q. 7. c. Messana, & c. Sacrosancta, de elect. c. causam, que, de Rescript. 2. Diocesum Oratoris; vel si nullius sit, hoc ipsum, additâ provinciâ, in qua est locus originis, vel domicilii ejus. 3. qualitatem, & provenientiam Bigamie v. g. an ex matrimonio cum duabus Virginibus successivè? an tantum cum una vidua? an cum una virgine, & postea cum vidua? an ex pluribus matrimonii? an ex matrimonio cum pluribus viduis? Et quamvis Garcia de beneficiis p. 8. c. 3. n. 79. cum Navarro, de Bigam. consil. 2. & alijs dicat, quod, si quis ter, vel quater,

603